

ΧΣΙΣ παλιτεχνική ἀπὸ κεφαλῆς μέχοι ποδῶν. Γλυκύτατος, ἀγαθός, προσηηής μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη δ ἡ. **Μπονάνος** κατακτᾷ πάντα γνωρίζοντα αὐτὸν. Ἀλλὰ πόσον δλίγοι τὸν γνωρίζουσι! Σχεδὸν δὲν κατοικεῖ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐξόριστος νῦν εἰς τὴν θελκτικὴν ἐξοχὴν τῶν **Αμπελοκήπων**, ἀνίδρυσε μὲ ίδιάζουσαν ίδιοδρυνθμίαν φραιοτάτην οἰκίαν, ἵστη δὲν πρωτότυπος διασκευὴ ἀποσπῆ τὸ βλέμμα τοῦ διαβάτον... Ἔκεῖ ἔπηξε τὸ ἐργαστήριον τοῦ καὶ συσσωρεύει τὸν διγκολίθους, ἐξ ὧν ὡς ἄλλος Δευκαλίων δημιουργεῖ ἀνθρώπους ζωτανοὺς καὶ πλήρεις ζωῆς ὁ ἀκάματος Κεφαλλῆν γλύπτης, δὲ μᾶλλον δόκιμος τῶν μαθητῶν τοῦ ἀειμνήστον Δρόση, διότι δὲ Σωχρος δύναται νὰ θεωρηθῇ σχεδὸν Παρισῖος...

★ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΝΑΝΟΣ ★

‘Ο κ. **Μπονάνος** παρ’ ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ Δρόση μαθητείαν εἶναι ἐν τούτοις θρέμμα γνήσιου τῆς Ἰταλικῆς Τέχνης, διότι ἐν Ἰταλίᾳ ἐξέμαθε τὴν

τέχνην τον καὶ ἐκεῖ πρὸ τῶν ἀριστοτεχνημάτων τῶν τε προγονικῶν ἡμῶν καὶ τῶν θαυμασίων τῆς Ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως ἐτελειοπούμθη, ἐξ ἀμφοτέρων δεχθεὶς δὲ, τι ἡ ἴδια φύσις καὶ ἰδιοσυγκρασία ὑπηγόρευον αὖτε.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ τέχνη τον εἶναι ἐντελῶς ὑποκειμενικὴ καὶ οὐχὶ δῖονσα μιμήσεως δουλικῆς καὶ ἀντιγραφῆς ἀψύχου καὶ ὑποκειμενικῆς τῶν θαυμαστῶν προτύπων. Κατώρθωσε πρὸ τῶν ἀνυπερβλήτων ἐκείνων τι-

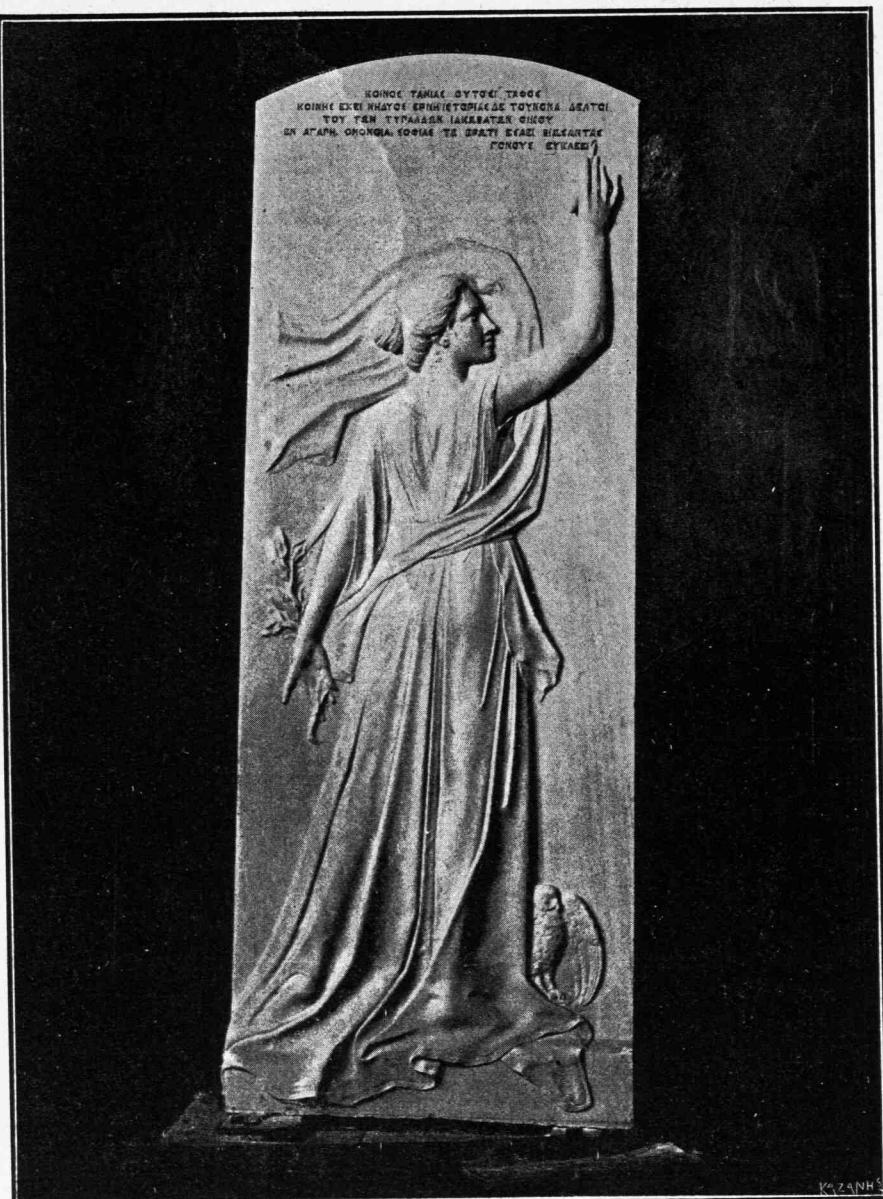

KAZANIS

* ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ *

* * Η ΨΥΧΗ (*Ergon Γ. Μπονάνου) *

Τὸ λαμπρὸν τούτῳ ἔργον τοῦ Ἐλληνος καλλιτέχνου στολίζει νῦν τὸν ἐν Κεφαλληνίᾳ τάφον τοῦ θανόντος τῷ 1896 φιλοπάτριδος ἀνδρὸς ΕΡΝΕΣΤΟΥ Ι. ΤΟΥΔ., νινθ φιλέλληνος καὶ διάπολος Ἀγγέλου Συνταγματάρχου, συναγωνισαμένου τὸν ύπερ ἀνεξαρτησίας Ἑλληνικὸν ἄγωνα.

* ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ *

* "Η ΙΣΤΟΡΙΑ", ("Εργον Γ. Μπουνάνου) *

νονογημάτων νὰ σώσῃ τὴν ἴδιαν προσωπικότητα, φθάνει δὲ νὰ δύψῃ τις καὶ βλέμμα ἀπλοῦν ἐπί τινων ἔργων του, ἵνα ταχέως πεισθῇ περὶ τούτου.

Καὶ δὲν εἶναι δλίγα ταῦτα. Ὁ κ. Μπονάνος εἶναι φιλόποιος καὶ ἀκαταπόνητος, ἡ φυσιογνωμία του ἄλλως μαρτυρεῖ τοῦτο. Ἡ διοστρόγυνλος, ὡς Μυράνειον γλυπτόν, κεφαλή του εἶναι πλήρης δράσεως καὶ δυνάμεως, οἱ δὲ μεγάλοι διφθαλμοὶ θερμοὶ καὶ ἀστράπτοντες ζητοῦσιν, ἐρευνοῦσι καὶ ἔξετάζονται διαρκῶς τὰ πρὸ αἰτῶν.

Τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ ἔξοχὴν χαρακτηρίζει τὸν ἐμπνευσμέρον γλύπτην, εἶναι ἡ ὡς τεωτέροι Λίθαι, ἡ «*Narā*» αὐτὴ ἡ σύγχρονος, ἡ γυμνὴ καὶ ἡδυπαθῶς ἀνακλαδιζομένη, ἡ πλήρης λαγνείας καὶ ἱμέρου, ἡ μεθύσκουσα τὰς αἰσθήσεις, ἡ τόσον ἔξεργετική καὶ μὲ τὸν διὰ μέσου τῶν σκελῶν τῆς ἀναδόχικόμενον κύνα, προξενοῦσα ἀληθῆ δρασμὸν καὶ σχεδὸν εἰπεῖν δημόσιον σκάνδαλον κατὰ τῶν δημοσίων ἥθων. . . .

Εἴραι ζήτημα ἐὰν δ. κ. Ζυμβρακάκης ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς κοιτὴν θέαν ἐκθεσιν τοιούτου σκανδαλώδους πλαστονοργήματος! . . .

Ἄλλὰ μήπως εἶναι τοῦτο μόνον τὸ μαστυροῦν τοῦ γλύπτου τὴν καλλιτεχνικὴν ἰδιοσυγκρασίαν; Περὶ αὐτὴν τὴν γυμνὴν Μαινάδα ἴστανται τέσσαρες. *Ἐφμαῖ*, τέσσαρα δηλ. ἐπὶ κιόρων ἡμίγυμνην ἀγάλματα ὡς ἐκ κορμῶν δένδρων ἐκ τῶν πόνων βλαστήσαντα καὶ αὖξηθέντα, τὰ ὅποια παριστῶσι τὰς τέσσαρας. *Ωδρας* τοῦ ἔτους. Εἴραι θαυμαστοὶ συλλήψεις ἔξοχου ἐμπρείσεως καὶ ἀμεμπτον ἐκτελέσεως. *Ἐκαστον* αὐτῶν χαρακτηρίζει τόσον λαμπρῶς τὴν ὑποσημιαρομένην ὥσαν τοῦ ἔτους, ὥστε μόλις δίγητε τὸ βλέμμα ἐπ’ αὐτῶν αἰσθάνεσθε ἢ τοῦ χειμῶνος τὸ ἔτος, ἢ τῆς ἀροιξεως τὸν μεθυστικὸν ζέφυρον, ἢ τοῦ φθινοπώδουν τὴν μελαγχολίαν, ἢ τοῦ θέρους τὸν καύσωνα καὶ τὴν ἐκνευριστικὴν χαλαρότητα. Τὰ τέσσαρα ταῦτα πιονύγλυπτα ἀγάλματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ εἶδος τῆς διακοσμητικῆς γλυπτικῆς, ὡς δ’ οἱ *Ἐφμαῖ* τῶν ἀρχαίων εἴραι καὶ ταῦτα πρωτοισμέρα πρὸς διάκοσμον κύπων καὶ πλατειῶν, πάρκων καὶ δημοσίων κέρτων.

Τὰ παρατιθέμενα ἀντιτέρῳ φωτοτυπικὰ ἀπεικονίσματα μὲ τὰ δόποια ποιημένη τὴν *Πινακοθήκην* της ἐφέτος ἥδι’ ὅ, τι δραῖον διαθέσασα πάντοτε λαμπρὰς σελίδας *«Ποικίλη Στοά»*, παριστῶσι δέον ἔτερα θαυμαστὰ τοῦ κ. Μπονάνου γλυπτά. Δέν εἶναι τοῦ παρόντος ἡ λεπτομερής περιγραφὴ τῶν πατοίων αὗτοῦ ἔργων, ὅντες ἐκπιστημένης τοῦ προσεχεῖς τοῦ ζωγράφου, σύνισται μόνον θερμοῖς πατὴν φιλοτέχνῃ φ καὶ λάτραι τοῦ δραΐου νὰ κάμη, ἀντὶ πατὸς ἄλλου περιπάτουν κατὰ τὰς δραίας ἀλκυωνίδας προσεζεῖς τοῦ *Ιανουαρίου* ἡμέρας ἐκδρομήν τινα μέχρι τοῦ ἔργαστηρίου τοῦ διαπρεποῦς γλύπτου, ἔθα δὲ διέλθη ἀληθεῖς στηγμὰς ἑψηλῆς καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Θ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

